

3. Driftstilskud til lokaler.

I svaret til folketingsudvalgets spørgsmål 43 opstiller undervisningsministeren regler for ydelse af lokaletilskud, der imødekommer vore ønsker. Kommunen har den endelige afgørelse for så vidt angår lokalernes egnethed. Såfremt lokalerne er i orden, og foreningen er tilskudsberettiget i henhold til loven, er kommunen pligtig til at yde tilskud.

4. Fritidsnævn.

Det frivillige børne- og ungdomsarbejde bestående af 1) det idébetonede arbejde, 2) gymnastik- og idrætsarbejdet, 3) klubberne, vil ikke kunne repræsenteres efter sin betydning, af 2 medlemmer i fritidsnævnet, men må være berettiget til 3.

Da fritidsnævnet ifølge forslaget ingen bevilligende myndighed har og således ikke kan forpligte kommunalbestyrelsen, finder vi det rimeligt, at de frivillige organisationer ikke blot indstiller, men vælger repræsentanter til fritidsnævnet.

Ændringsforslag: § 72, stk. 1, pkt. 3: „2 medlemmer valgt af de stedlige børne- og ungdomsorganisationer, samt 1 medlem valgt af de ungdomsklubber, der modtager statsstøtte“.

5. Fritidsrådet.

Da næste lovrevision vil indebære en kulegravning af hele fritidsvirksomheden, mens de to andre områder (ungdomsskolen og voksenundervisningen) blev grundigt gennemarbejdet ved denne og foregående revision, findes det naturligt og rimeligt, at fritidsrådet bliver rådgivende for ministeren.

6. Fritidskonsulenter.

Af ministerens svar på udvalgets spørgsmål nr. 80 fremgår det, at direktoratet skal godkende de personer, der ansættes som konsulenter, og disses lønmæssige indplacering skal tilsyneladende også bestemmes af direktoratet.

Vi mener, at det er rimeligt, at direktoratet skal godkende tilskudsordningen og den

endelige ansættelse. Dette må ske ud fra en vurdering af *det arbejdsområde*, som organisationen tillægger konsulenten. Det må derimod være organisationernes egen sag at vurdere kvalifikationerne og bestemme lønnen inden for den fastsatte lønramme. Det skønnes, at de 70 pct. tilskud til lønnen maksimalt vil dække halvdelen af de samlede udgifter til en konsulent, og dette må være tilstrækkelig garanti for, at organisationerne nøje vurderer konsulenterne og deres løn.

Endelig gør vi opmærksom på, at netop dette område er af den allerstørste betydning for børne- og ungdomsarbejdet og dets muligheder for at udvikle sig. Man må derfor sikre sig, at de beløb, som afsættes til fritidskonsulenter, er stort nok. Vi kan i denne forbindelse nævne, at DUF's medlemsorganisationer i øjeblikket beskæftiger et antal konsulenter af samme størrelsesorden som det i bemærkningerne til lovforslaget skønnede antal *efter lovens ikrafttræden*.

7. Uddannelse af ledere.

Folketingsudvalget har ønsket drøftelse med ministeren om retningslinjerne for tilskud. Vi bør fastholde, at ministeriets kurser bør være sekundære, og at børne- og ungdomsforeningerne bør have rådighedsbeløb til lederuddannelse på linje med oplysningsorganisationerne — ud fra den betragtning, at lederuddannelse er lige så vigtig i børne- og ungdomsarbejdet som i oplysningsarbejdet.

8. Lovens ikrafttrædelsestidspunkt.

Revisionen af loven og dermed forbedringen af det frivillige ungdomsarbejdes vilkår blev annonceret i 1963 med nedsættelsen af „fritidskommissionen“. Siden da har ungdomsarbejdet ventet på en forbedring af arbejdsvilkårene.

Udgifterne til dette arbejde er — trods ulønnede ledere — steget meget kraftigt, og organisationerne trænger til økonomisk støtte nu. Vi må derfor på det alvorligste anmode om, at loven kan træde i kraft i 1968.

Dansk Ungdoms Fællesråd.